

Drömmar

Det är viktigt med drömmar. De där surrealistiska äventyren som erbjuds nattetid och som det oftast är så svåra att hålla kvar när man slår upp ögonlocken är en sort för sig. De är som silverfiskar på ett mögigt badrumsgolv när det gäller att få fatt i dem. Inga jämförelser i övrigt! Dessa drömmar inbjuder till mycket funderande kring vad som gömmer sig bakom alla underligheter som blir synliga, om man nu skulle lyckas få grepp om någon av de snabbt undflyende mentala silverfiskarna. Det mesta går förlorat för medvetandet och kommer aldrig upp till ytan. Jag är likväl full av förtröstan att de ändå har gjort nytta. De påminner mig om när jag gräver om komposten och blir varse vilket brett och rikt liv det finns i den sortens organiska kökkenmödding.

Vid sidan av dessa retroaktivt laddade drömmar tror jag att vi alla bär med oss en mängd drömmar av andra slag. Drömmar som gränsar mot förväntningar, förhoppningar och önsknings. De är mer eller mindre tydligt uttalade och mer eller mindre svårförverkligade. Men det är drömmar som också är viktiga att bejaka. De är en del av det helium eller den varmluft som får livsballongen att lyfta och bära oss framåt genom livet. Detta trots att man allt som oftast måste konstatera att "bäst före" gränsen för drömmar man burit på passeras och att just den eller den drömmen aldrig kommer att bli annat än just en dröm.

Jag kommer aldrig att få Nobelpriset i litteratur. Jag kommer aldrig att få se jorden som en liten blå boll från en rymdkapsel tusentals mil ut i rymden. Det börjar bli tveksamt om jag kommer att hinna med att få uppleva den där underbara dagen då statsmännen i långa rader skriver på ett konvolut och reser sig och brister ut i det där efterlängtade: "Det finns inga soldater mer, det finns inga gevär!" Efter söndagens övning i Ejendals arena börjar det till och med kännas tveksamt med drömmen att än en gång få se Leksands IF spela i elitserien i ishockey – även om laget nu är klart för ännu en omgång i kvalserien.

Rätt som man lever och trampar på i vardagslunken öppnar sig dock möjligheten att göra något av det där drömda, länge påtänkta. En sådan, om än liten, dröm förverkligade vi i söndags. Det var nog främst min kära hustrus dröm, men jag har "surfat med" på den genom åren. Vasaloppsstarten har vi alltid upplevt i horisontalläge framför televisischonsapparaten. Varje år har vi sett det där härbret, just i början av den första stigningen, när startfältet svängt upp över riksvägen efter den första rusningen på de breda åkrarna mot älven..

I år var vi där! På härbrestrappan, mitt i floden av 15 000 människor som respektfullt vek åt sidorna om oss och plötsligt stannade av. Där stod de, från Italien, Norge, Storbritannien, Ulricehamn, Astra Zeneca, Riddarhyttan, Slovakien, Canada och Torsång. Ljudet av 15 000 par skidor som rastlöst trampade på stället marsch i motlutet, spridda svordomar över brutna skidspetsar och knäckta stavar, innan ens den första kilometern avverkats. Huvuden inlindade i schalar mot den 15-gradiga kylan innan solen och åkvärmen hunnit ge effekt och plaggen blev till snitslar längs spåret.

Ett gungande färgglatt hav i spänd väntan på att timmerbröten ska lossna och resan mot Mora få börja på riktigt. 15 000 åkare - en enda bekant i hela startfältet. Och plötsligt står han där, 2-3 meter ifrån oss och ser mäkta förvånad ut när vi börjar vråla: Heja Thomas, Heja Thomas! Om det berodde på vår coachning och uppmuntran ska jag låta vara osagt men det gick vägen för honom. Målet var under 9 timmar och det blev 8.54. Grattis Thomas Wahl!

För övrigt är det bara att slå ihop klackarna och hurra och gratulera alla de åkare som förverkligar sina drömmar en dag som denna! Gratulationer också till Vasaloppsarrangörerna och till alla de företag och kommuner som har lyckats utveckla Vasaloppet från en stor skidtävling till en festvecka.

Det var en liten dröm som kunde prickas av efter en kylig marsmorgon. Få se vad som kommer härnäst? Blir det Hurtigrutten månntro? Eller Toscana?

När jag nu rundar av den här episteln har det blivit sen måndagskväll. Jag har nyss kommit hem från Bio Kontrast som visat Michael Moore's senaste film "Capitalism: A love story". Han är oerhört skicklig som agitator. Världen behöver många av hans kaliber för att driva in kilar i det orättvisornas och girighetens samhälle som har kommit att bli normen. Kanske kan det en gång komma att ersättas av något bättre, baserat mindre på ROT och RUT och mera på en rättvis och solidarisk fördelningspolitik. Dit är det ännu långt, lika långt som till den där underbara natten då det ska tillkännages att det inte finns några soldater mer och inte några gevär. Men det är viktigt att inte släppa taget om drömmen!

Apropå drömmar - om en vecka, tisdag 23/3 klockan 19 00 i Sveasalen i Leksand kan kulturföreningen Paraden stolt presentera Erik Winqvist och Simon Forsman i föreställningen "Ted Gärdestad – sångerna och livet". Välkomna! Det finns biljetter kvar ännu!

Nattfrostliga vårluftshälsningar från
Drömmande Pett'sson

Från tävlingssekretariatet har följande meddelande inlutit:

Inte ett enda svar – vare sig rätt eller fel – har inkommit på församlingsnötknäckartävlingen i förra ploggen.

Tävlingstiden utsträcks till nästa plogg. Här kommer en ledtråd till på samma församling, eftersom ingen ryckte på 10 poäng:

Nybruten odlingsmark

Vart är vi på väg?